

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Minister for Justice and Equality

Καθού: LM

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρά τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου στην απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Aranyosi και Căldăraru, όταν ένα εθνικό δικαστήριο διαπιστώνει ότι υπάρχουν πειστικά αποδεικτικά στοιχεία ως προς το ότι η κατάσταση στο κράτος μέλος εκδόσεως είναι ασύμβατη με το θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, επειδή αυτό τούτο το σύστημα της δικαιοσύνης στο κράτος μέλος εκδόσεως δεν λειτουργεί πλέον σύμφωνα με την αρχή του κράτους δικαίου, οφείλει η δικαστική αρχή εκτελέσεως να εκτιμήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, σε ποιο μέτρο ο ενδιαφερόμενος θα εκτεθεί στον κίνδυνο μη δίκαιης δίκης όταν η δίκη του θα διεξαχθεί εντός ενός συστήματος που δεν λειτουργεί πλέον στο πλαίσιο της αρχής του κράτους δικαίου;
- 2) Αν το εφαρμοστέο κριτήριο απαιτεί ειδική αξιολόγηση του πραγματικού κινδύνου κατάφορης στερήσεως δικαστικής προστασίας τον οποίο διατρέχει το εκζητούμενο πρόσωπο και αν το εθνικό δικαστήριο έχει συναγάγει ότι υφίσταται συστημική παραβίαση του κράτους δικαίου, οφείλει το εθνικό δικαστήριο, ως δικαστική αρχή εκτελέσεως, να ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία που θα του ήταν αναγκαία για να μη δεχθεί την ύπαρξη κινδύνου εκδόσεως σε μη δίκαιη δίκη και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες εγγυήσεις δίκαιης δίκης θα απαιτούνταν;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 29 Μαρτίου 2018 — GRDF SA κατά Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Υπόθεση C-236/18)

(2018/C 190/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: GRDF SA

Αναρρεσιβαλλόμενοι: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 41, παράγραφος 11, αυτής, την έννοια ότι απαιτούν να έχει η ρυθμιστική αρχή, κατά την επίλυση διαφοράς, την εξουσία να λαμβάνει απόφαση που να ισχύει για όλο το χρονικό διάστημα το οποίο αφορά η κρινόμενη διαφορά, χωρίς να έχει σημασία το πότε ακριβώς αυτή ανέκυψε μεταξύ των μερών, ιδίως αντλώντας τις προβλεπόμενες ένομες συνέπειες από το γεγονός ότι μια σύμβαση αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας, με την έκδοση αποφάσεως της οποίας τα αποτελέσματα να καλύπτουν όλη τη διάρκεια της συμβατικής περιόδου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK (ΕΕ L 211, σ. 94).